Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindelicorum

Cap. XI. Injurias perfert.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

Visual Library

ſequeretur: ad hæc reliquas omnes licentias paucis limitationibus adhibitis ipſi confirmavi, quæ omnia læto animo deinceps obſervavit, donec ab aliis Abbatibus aliud ſtatueretur.

Ex quo colligitur, non malè fieri, ſi quandoque à nimio fervore nonnihil remittatur, quippe qui nimiùm anguſtis limitibus circumſcriptus torrentis inſtar cum impetu currentis, obedientiæ aggeres perrumpere, & liberè ac diſſolutè excurrendo Regularem ordinem ac diſciplinam adjuvante inimico diſſipare poſſet.

CAPUT XI.

Injurias perfert.

AUſteritates quantumvis aſperæ ac grandes animis etiam delicatioribus dulces ſemper viſæ ſunt, quas à proprio judicio approbatas homines ſibi procurare ſatagunt, quæ ſtultitia in illis notatur, qui in ſeipſos verberibus crudeliter deſævientes carnem malè nutritam dilacerant, dúmque multiplices à propriis mani-

nibus omnis diſcretionis expertibus injurias ſupportant, DEUM laudare conantur: eundem ipſum aculeum, qui mel efformavit, apis inſtar, in eum, quiscunque tandem ſit, qui parùm duntaxat in re quapiam ſenſui contraria eos tangit, intorquent: & levi occaſione captata ſibi contradicentibus iraſcuntur, tantóque furore exæſtuant, ut vel integram viciniam pro ſui ſecuritate ad arma capeſſenda concitent. Hujusce farinæ minimè fuit patiens Albertus, qui occaſiones patiendi externas ſemper cum ſpiritûs aviditate complectebatur, & ceu ſalutaria animæ ſuæ pharmaca cum gratiarum excipiebat actione, veluti in caſu ſequente mirabiliter evenit, in quo invicta patientia & profundiſſima humilitas reſplendet, qui cùm ad ſerviendum pro exemplo nimiùm ſui ipſorum amantibus, & in ſufferendis alterius imperfectionibus perquàm delicatis ſit longè aptiſſimus, juverit eundem huic quoque vitæ inſerere.

Fortè hyemali tempore poſt prandium ad eos frigoris rigores repellendos, qui ſum-

ſumpto cibo ſingulariter ſentiri ſolent, ad focum aſſiſtebat; ibi cum nova mundi, à quibus DEI Servus tam alienus erat, quantum extra mundum eius converſatio nonniſi cum DEO eſſet, legerentur, ipſe verò animadverteret, nonnullos lecta, quorum ob ſuum naturalem defectum nihil percipiebat, ſummoperè mirari, nunc hunc, nunc alium intuebatur, forſan eos, quòd ita mirarentur, admiratus: cùm ecce notatus ab uno fuit, qui nonnulla in alios auctoritate pollebat, is ſine alio reſpectu optimi Patris ſimplicitatem ſiniſtrè interpretatus, adeò vehementer verbis in eum invectus eſt, nimirum uti diabolus nunquam non in Alberti damnum intentus tunc inſtigârat, ut tum præſentes indignarentur, & Alberto condoluerint: & quoniam in hoc caſu remedium afferre nequibant, expectabant, quibus armis generoſus Chriſti Athleta ictus tam graves repararet. qui tum & ipſe variis fortè cum affectibus, certo nimirum ac vehementi carnis ex ſe ad injurias ulciſcendas promptæ dolore ob offenſam illatam, tum ſin-

gulari ſpiritûs lætitiâ, conjuncta cum promptitudine contemptum, & inhumanum, quo excipiebatur, pro DEI amore tolerandi modum conflictabatur. qui affectus tametſi ſeipſis ſint admodum vivaces, atque occaſione data promptiſſimi ad erumpendum, nihilominus uno eodémque tempore commoti, ab ipſamet eorundem contrarietate ſuſpenſi locum ſublimiori cogitationi dignæ tanto Sacerdote dedêre: is enim in ſchola Chriſti artem Divinam antidotum extrahendi è veneno edoctus, inſigni animi ſubmiſſione provolutus in genua, eâ ipſa occaſione, quæ iram in illum Patrem ſuggerere poterat, veniam flagitavit: ad quæ cor illud durum ſubitò emollitum, cùm advertiſſet ſuum errorem, ſufficiente emendatione reſtauravit animos illorum, qui illâ corripiendi vehementiâ & exceſſu offenſi fuerant. Nihilominus P. Albertus non quidem ad fugiendas ejusmodi occaſiones, quæ ingens ad vitam ſpiritualem emolumentum conferre poterant, ſed ad tollendum deinceps in eiusmodi locis, quodcun-

cunque alios contriſtandi incitamentum, præter principalem intentionem pro DEI amore patiendi, deinceps vel non ampliùs ad focum comparuit, vel ſaltem ibi non diu ſubſtitit, præeligens rigorem ſufferre frigoris, cui vel à natura, vel ob nimiam abſtinentiam, & perſæpè ob veſtitum pauperibus in ſtipem donatarum defectum ita ſubjectus erat, ut quaſi ſemper obrigeſceret, quàm ut anſam præberet ſcandalum proximo dandi cum tanto propriæ quietis detrimento, nec non alterius conſcientiæ præjudicio.

Exiſtimârunt nonnulli, quòd Albertus tunc à foco recedens non in Eccleſiam pro more ſuo, ſed in Cellam ſecederet, carnem ſuam, antequam offenſam perſentiſceret, flagris excepturus, utpote quod opportuniſſimum tunc ſit tempus eam caſtigandi & humiliandi, quando impulſa ab occaſione in ſpiritum inſurgere poteſt. Ego autem credo, nec fortè me fallit opinio, quod tunc ad hæc remedia confugerit, ſi tamen confugit, ex certâ magis conſuetudine longo jam uſu contractâ, quàm

quòd recalcitrantem ſenſum ob hanc cauſſam ſub jugum mittere deberet: cúmque ſuum corpus ita afflixerit, perdomuerit, & tam obſequens ſpiritui reddiderit, ut ne quidem tunc adverterit, offenſam illatam ſibi, aliquam fuiſſe fragilitatis humanæ imperfectionem, multo minùs depravatæ voluntatis injuriam: immò potiùs quantum ſpiritui placeret, tantundem approbaret & corpus, ceu miniſter imperium non ampliùs detrectans, ſed tanquam ſocius voluntarius emergentis commodi particeps, exequeretur promptè, quidquid in obſequium, majorémque DEI laudem cederet ſumma cum voluptate perferendo, quæ repugnare videntur ſenſui, non perſpicienti, ſimiles tentationes ad probandos veros DEI Servos neceſſarias eſſe: ita Abrahamus, ita Joſephus, ita alii ſine numero fuêre probati, qui pretioſi balſami plantæ non diſſimiles ad inciſionem tolerantiarum, odoratum illum patientiæ liquorem emiſerunt, quo etiamnum mundus reficitur, ac recreatur.

CA-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN